

Šiga

The background of the page is a photograph of a drum line. Several red drums are visible, arranged in a row. Drumsticks are held by the players, and the scene is lit with vibrant blue and purple stage lights, creating a dynamic and energetic atmosphere.

Školski list OŠ Rapska

školska godina 2020./2021.

broj 4

Siga

Školski list

Izdavač: Osnovna škola Rapska

Za izdavača:

ravnateljica Diana Dujmović, dipl. učiteljica

Adresa: Rapska 3, Zagreb

Telefon: 01 6180 278

Fax: 01 6183 763

e-mail: ured@os-rapska-zg.skole.hr

Uredništvo:

dr. sc. Ivana Božović, glavna urednica

Maja Medak, mag. prim. educ.

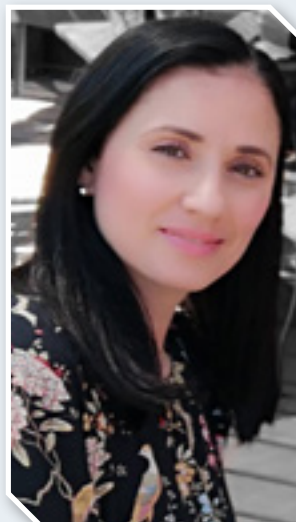
Grafička obrada: Maja Medak

Tisak: Dit d.o.o.

Na naslovnici:

Ritam, foto: Sanela Lacić, dipl. učiteljica

PISMO UREDNICE

Dragi čitatelji,

školski list Siga pokrenut je, sada već davne 2002./2003. školske godine, a ime je dobio po Sigečici - kvartu u kojem se nalazi naša škola. Idejna začetnica lista bila je učiteljica **Mirna Majić** koja je, uz podršku tadašnjeg ravnatelja **Nenada Bronzovića**, postala i prvom urednicom Sige. Kasnije je uredništvo preuzela prof. **Marija**

Grgurić, a za grafičku obradu i pripremu cijelo je vrijeme bio zadužen prof. **Branko Mileković**. Nakon nekoliko godina izlaženja list se ugasio, ali je bio dobro prihvaćen među čitateljima, bilježeći na svojim stranicama zanimljivosti iz dinamičnog života škole te uspjehe i postignuća naših učenika i njihovih učitelja. Želja kolegice **Maje Medak** i mene bila je nastaviti tu tradiciju te list obući u novo ruho i udahnuti mu novi život. Tako je nastala nova stara Siga koja je upravo pred vama. Ponosno možemo reći da smo tijekom nastavne godine 2020./2021. marljivo učili, čitali, pisali, računali, slikali, crtali, fotografirali, plesali, pjevali, sadili i uživali u svemu što smo radili. Sve smo to nastojali i prenijeti na stranice lista, koji je nastao kao rezultat truda, rada, upornosti, kreativnosti i marljivosti naših učenika i učitelja. Sa željom da smo uspjeli u toj nakani želimo vam ugodno čitanje. Također, najsrdačnije zahvaljujemo svima koji su doprinijeli realizaciji ovog broja školskog lista.

Vaša urednica
Ivana Božović

Sadržaj

Pismo urednice	2
Osoblje Osnovne škole Rapska	3
Intervju s ravnateljicom	4
Škola u očima prvaša	6
Najljepši dan u 1.c razredu	7
Školski muzej	8
Povijesna grupa	9
Pjevački zbor	9
Fotoklub	9
Naša škola humanitarno lice ima	10
Korablja - Arka	11
Iz stručne službe OŠ Rapska	11
Zeleni kutak u učionicama drugih razreda	12
Zasadi stablo, ne budi panj!	12

OŠ Rapska dobila je meteorološku postaju	13
Rođendani naše škole	14
Wir sprechen Deutsch!	16
We speak English!	18
Literarno-likovni kutak	19
Moje sjećanje na osnovnu školu	26
Dan BezVeze	27
Večer matematike	28
Dan škole	28
Međunarodni dan plesa	28
Natjecanja	29
Likovna natjecanja	30
Moj Bog	30
Zabavna stranica	31
Strip	32

Osoblje Osnovne škole Rapska u školskoj godini 2019./2020.

Nikolina Franjić, Olja Nedić, Sanja Brajević, Narcisa Pavlek, Lana Pušić, Marijana Dodik, Ivana Ladika, Lucija Krpan, Maja Medak, Radmila Ilinović, Branko Mileković, Gordan Jurković, Marjan Marangunić

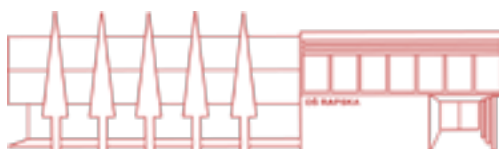
Adriana Bogdanović, Mandica Strbad, Zvonimir Radić, Alen Šterpin, Dubravka Jakovac, Karmen Hakenberg, Milenko Beneš, Karla Radić, Klaudija Bubalo, Ivan Tomašević, Damir Jurinjak, Ivana Sekulić, Mirjana Stevanović, Mirna Ferenček, Sanela Lacić

Anica Dugonjić, Marija Vidaković, Ivana Tonković, Ivana Božović, Mira Anić, Dragan Leko, Adriana Strmotić, Ana Janković, Josipa Hotovec, Mirjana Savičić, Katica Vujnović-Rajačić

Stanka Husarek, Stella Koncul, Marija Grgurić, Mirna Majić, Marija Rihtarić, Diana Dujmović, Zrinka Knezović, Milica Mitrić, Lovorka Jurić Komljenović, Maja Žutić, Sunčana Bartaković

Nedostaju: Lucija Kolačko, Elmedina Begović, Gordana Kovač-Bluha, Zrinka Markota, Behija Begić, Marija Gale

U školskoj godini **2020./2021.** našu smo knjižničarku **Mariju Grgurić** nakon više od dva desetljeća rada ispratili u mirovinu, a naslijedila ju je **Dora Pervan. Margareta Kovač**, psihologinja pripravnica, priključila se stručno-pedagoškoj službi nakon odlaska psihologinje **Maje Žutić**, a vođenje računovodstva preuzeo je **Hrvoje Beus**.

Imamo najbolje učenike i najbolje učitelje, a sada trebamo raditi na tome da to i ostali shvate

Učenici 4.a razreda odlučili su intervjuirati svoju bivšu učiteljicu, a danas ravnateljicu OŠ Rapska, gospođu Dianu Dujmović. Druženje s ravnateljicom trajalo je punih 40 minuta i proteklo u veseloj atmosferi. Što je sve zanimalo mlade novinare i koje su zanimljivosti saznali tijekom razgovora, pročitajte u nastavku...

Kako ste odlučili postati ravnateljica?

Radila sam kao učiteljica otprilike 15 godina. Za to sam vrijeme vidjela što bih sve htjela promijeniti i poboljšati u našoj školi. Kako sam bila i učenica ove škole kroz zadnjih sam 30 godina uočila puno toga na što bih mogla utjecati kako bi ova škola bila bolja. Zato sam se prijavila za mjesto ravnateljice.

Kakav je bio osjećaj postati ravnateljica?

Nestvaran. Brzo nakon izbora stigli su ljetni praznici pa sam tijekom njih uspjela osvijestiti to da sam postala ravnateljica. Imala sam otprilike dva mjeseca da se priviknem na novu ulogu, ali moj prvi osjećaj bio je strah, panika i ona rečenica koju svi kažu: „Što mi je ovo trebalo?“

Je li posao ravnateljice ono što ste očekivali?

Ne mogu reći da sam očekivala da će ovako izgledati posao ravnatelja. Ova i prošla školska godina nisu bile uobičajene. Štrajk učitelja, pandemija pa potres. To su sve neke neuobičajene situacije s kojima se nitko do sada nije susretao i teško mi je reći kakav je ovaj posao zato što sam rijetko kad imala neki normalan radni dan.

Što vam je draže i lakše raditi – učiteljski ili ravnateljski posao?

Ne mogu reći koji mi je posao draži, ali ono što mogu reći jest da sam ja trenutno ravnateljica, ali učiteljica ću biti uvijek. Ravnateljica mogu prestati biti za tri godine, ranije, kasnije... To se može promijeniti, ali nikada neću prestati biti učiteljica. Ponekad mi nedostaje nastava i učenici koji nakon objašnjavanja kažu: „Ahaaaa! Shvatio sam!“ Nema većeg gušta za učitelja kad shvati da su učenici razumjeli ono što im predaje.

Koja vam je najteža, najlakša, a koja najdraža aktivnost u poslu ravnateljice?

Najteži dio posla mi je rješavanje problema s učiteljima. Sve kolege neizmjereno cijenim i volim i teško je kad moraš nekome ukazati na pogrešku. Najbolji dio posla mi je sve povezano s učenicima, kad mogu biti u kontaktu s djecom. Najlakši je dio posla tipkanje na računalu, ispunjavanje tablica... To je najlakši i istovremeno i najdosadniji dio posla.

Nema većeg gušta za učitelja kad shvati da su učenici razumjeli ono što im predaje.

Koja vam je najdraža povlastica na mjestu ravnateljice?

Ovo je jako zanimljivo pitanje i morala bih malo razmisliti o tome. Mogu reći da je jedna od povlastica veća plaća kao i, ne znam sad smijem li to reći [smijeh], što mi naši kuharica Anica i kuhar Drago donose kavu u ured. Trebala mi je godina dana da se na to naviknem. Bilo mi je čudno da mi netko nosi kavu u ured, ali takav je običaj. Dobro je dio posla i to što imam ured, imam gdje postaviti svoje stvari što kao učiteljica nisam mogla jer nemamo kabinete kao što ih imaju u drugim, novijim školama.

Jeste li popularniji u svom društvu od kad ste ravnateljica?

[Smijeh] Dobro pitanje! Dan nakon što sam postala ravnateljica otišla sam na večeru povodom dvadeset godina mature. Tamo su mi svi počeli pljeskati i čestitati jer su čuli da sam postala ravnateljica škole. To me jako iznenadilo. Nisam mislila da će to sad nekome nešto značiti. Izgleda da mi je dalo malo na popularnosti, no s druge strane, kad si odrastao bitno ti je da je osoba s kojom se družiš dobar čovjek i da možeš računati na svog prijatelja. Nije bitno koji posao radi.

Balansirate li dobro između posla i obitelji?

Uh, ne. Previše sam na poslu i onda u nekom trenutku to shvatim i odlučim idućih par dana paziti da kući odem po završetku radnog vremena. Ali moje radno vrijeme u stvari nikad ne završava jer uvijek komuniciram s učiteljima, roditeljima... I kad nisam u školi uvijek sam dostupna na mobitel. Imam problem s time i na tome svakako moram još puno raditi.

Biste li preporučili ovaj posao svojoj djeci i zašto?

Preporučila bih ovaj posao svakome tko se osjeća spremnim i odgovornim za to i tko smatra da može ponuditi nešto više od nekoga tko to trenutno radi. Svatko tko može nešto poboljšati to treba i napraviti.

Hoće li se škola modernizirati (povećanje broja pametnih ploča i sl.)?

Hoće. Već ove godine dobit ćemo dvije nove pametne ploče, a isto će tako jedna učionica biti pretvorena u multimedijску učionicu. Tijekom idućih godina očekuje nas puno novih stvari.

Hoće li se obnoviti školsko igralište?

Trenutno ne jer ono zadovoljava svoju funkciju, ali ideja na kojoj se radi jest preuređenje travnatog

dijela oko igrališta tako da se tamo napravi vanjska učionica s klupama, ujedno i tribine s kojih se može gledati nogometna utakmica.

Smatrate li školsku prehranu zdravom?

Školska prehrana nešto je što sam uvrstila za promijeniti u svom petogodišnjem planu. Ono što nam stvara problem je to što se u našoj kuhinji ne kuha. Dobivamo hranu iz druge škole i to otežava mijenjanje jelovnika. Ova hrana koju dobivate zadovoljava sve uvjete koji su propisani, ali da se to može poboljšati, može. Na tome se radi, ali trebat će još dosta vremena da prehranu dignemo na višu razinu.

Već ove godine dobit ćemo dvije nove pametne ploče.

Smatrate li da je naša škola najbolja u gradu Zagrebu i zašto?

Ja mislim da je najbolja škola u Zagrebu zato što ima najbolje učenike u ovome gradu...

I najbolju ravnateljicu...

I najbolju ravnateljicu [smijeh]. U prošlosti škola nije uvijek bila na dobrom glasu. Ja se nadam da ću to uspjeti promijeniti, ali to ne mogu bez vas učenika i učitelja koji s vama rade. Imamo najbolje učenike i najbolje učitelje, a sada trebamo svi zajedno raditi na tome da i ostali to shvate. Mi to već znamo.

Intervju su osmislili i realizirali učenici 4.a razreda: Marieta Pauk, Leon Tunjić, Lea Vodička, Petra Ramčić, Maja Kitarović Buha, Sara Romanović, Ena Šmudla, Petar Peleš, Gabrijel Boršo, Marija Jurina, Marta Penjak, Luka Sedak, Borna Kolarić i Tia Antonić.

Škola u očima prvaša

Carolina Kapetanović, 1.b

Greta Pall, 1.b

Moja škola zove se Rapska. Imamo odlične učiteljice! Imamo super, duper, ultra dobar ručak. Najdraži sat mi je engleski. Volim pisati zadaću.

Quintino Bassani, 1. a

Škola mi se jako sviđa. U školi imam puno prijatelja. Svi su lijepi i pametni. Ja jako volim učiteljice!

Tara Gabrić, 1. a

Moja škola ima 82 godine i jako je lijepa. Volim učiti sve predmete. Volim učiteljice i sve koji rade u školi. Naša škola je dobra i stara. Hvala vam što ste izgradili ovu školu.

Marija Resman, 1. a

Ja volim školu zato što u njoj imam učiteljice. Volim školu jer tamo imam prijatelje. Najdraži mi je sat matematike.

Lea Sedak, 1.a

Najljepši dan u 1.c razredu

Meni je najzanimljiviji bio prvi dan škole jer sam dobila puno novih prijatelja. Osjećala sam se malo nervozno jer je bio prvi dan. Zapamtila sam ga po tome što nas je ispred škole snimala jedna teta. Pitala nas je kako se zovemo i kako se osjećamo. Ja sam bila nervozna jer je bio prvi dan i bilo je puno djece, a samo sam neke znala iz vrtića.

Nela Filipović

Meni je najbolji dan bio kada sam dobio svoju prvu peticu. Iz prirode smo za zadaću morali zapamtiti svoju adresu i broj telefona mame ili tate. Ja sam to sve zapamtio pa sam dobio pet.

Ante Vrdoljak

Meni je najbolji bio prvi dan škole zato što sam upoznala puno novih prijatelja. Kada smo ušli u školu bilo mi je sve malo čudno zato što je novi prostor oko mene. Kada smo počeli učiti, malo sam se čudno osjećala. Nisam očekivala da će sve biti tako. I na odmoru mi je bilo također super zato što smo mogli malo crtati u svaštaru i igrati se.

Katarina Bolotin

Meni je bilo zanimljivo kada smo radili origami tulipane zato što jako volim raditi origami. Osjećao sam se super.

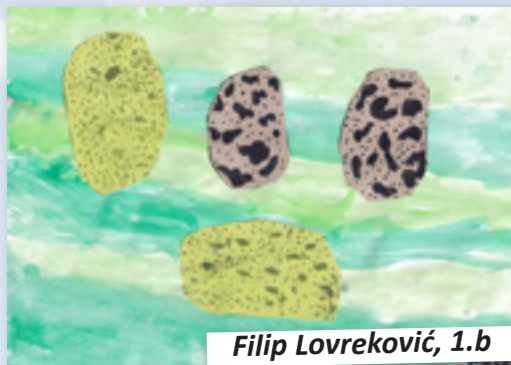
Lukas Gračanin

Meni je bilo jako lijepo kada smo prvi puta išli u knjižnicu, kada smo dobili svoje iskaznice, posudili knjige i naučili sva pravila u knjižnici.

Mila Mihić

leptire izradili učenici 1.a

Filip Lovreković, 1.b

Najljepše mi je bilo kada je bio Dan plesa jer smo svi slušali i gledali, a poslije smo imali slobodno vrijeme. Tad sam se jako lijepo osjećao.

Matej Merslavić

Sharon Margić, 1.a

Anja Peleš, 1.c

Tara Gabrić, 1.a

Školski muzej

U listopadu 2020. godine dugogodišnja želja učiteljice razredne nastave Mirne Majić provedena je, uz podršku djelatnika škole i pomoć učiteljice **Olje Nedić**, napokon u djelo.

Ova priča započinje desetak godina ranije, točnije 2013. godine. Učiteljica **Mirna Majić** s tadašnjim je svojim učenicima 3. b razreda organizirala izložbu starih stvari „Pogled u prošlost“. Na to ih je potaknulo gradivo iz Prirode i društva gdje se uči o prošlosti zavičaja. Prikupili su predmete koje su upotrebljavali njihovi predci: glačala, posuđe, knjige, odjeću i to izložili u školskoj knjižnici. Gledajući ih i slušajući priče o njima lakše su mogli predočiti život i rad ljudi u prošlim vremenima. Fascinirala ih je spoznaja da se neka- da mnogo toga izrađivalo kod kuće, često uz svjetlost svijeće ili petrolejke.

Uz učenike i djelatnike škole u izložbi su tada uživali i mnogobrojni roditelji, bake i djedovi. Po njenom završetku eksponati su bili vraćeni vlasnicima. Iz godine u godinu želja za obnovom takvog projekta, ali i nečega što će trajno naći mjesto u školskom prostoru, rasla je i izrasla u ideju o osnivanju školskog muzeja.

Školski muzej tada je zamišljen kao stalni postav starih stvari koji bi rastao i pomalo se nadopunjavao raznim donacijama što se i ostvarilo. Kutak na hodniku drugog kata postao je krajem 2020. godine pravi mali muzej starina. Predmeti koji su bili godinama sakriveni i zaboravljeni na tavanima ili u podrumima zablistali su punim sjajem. Učenicima i djelatnicima škole oni će ispričati priču o svojoj bogatoj povijesti, ali će biti i korisni u nastavi. Nadamo se da će se za ovo mjesto uskoro čuti i izvan školske zgrade te da će u njemu moći uživati svi koji ga posjete.

Mirna Majić

Povijesna grupa

U našoj se školi iz nastavnog predmeta Povijest održavaju i izvannastavne aktivnosti koje vodi **prof. Ivan Tomašević**, a polaze je učenici petih i šestih razreda. U sklopu ove aktivnosti, učenici u opuštenoj atmosferi sudjeluju u pisanju povijesnih priča i sastavaka, izradi plakata, raznih crteža, stripova te predmeta od raznih materijala, najviše glinamola. Izvannastavna aktivnost sadržajno je povezana s gradivom iz nastavnog predmeta Povijest koje učenici u određenom razredu obrađuju stoga im ista pruža priliku da također nauče nešto novo te prošire svoje postojeće znanje.

Ivan Tomašević

Pjevački zbor

Glazba je dio svih kultura svijeta i ključna je za cjelovit razvoj svakog pojedinca. Važan dio procesa učenja i poučavanja glazbe odnosi se na izvannastavnu aktivnost zorskog pjevanja u okviru koje učenici proširuju stečena znanja i vještine. Ljepotu njegovanja zajedništva uz glazbu dugi niz godina uspješno je stvarao profesor glazbene kulture **Jozo Rajič**, a nastavila predivna profesora glazbene kulture i priznata zborovoditeljica **Nives Paulinić Šarić**. Pjevački zbor OŠ Rapske na svoj poseban način isticao se na Smotrama dječjeg glazbenog stvaralaštva Grada Zagreba. To je prepoznala bivša ravnateljica **Dijana Kozarić** prateći zbor na svim nastupima potičući izvrsnost kod djece. Marljivost, upornost i ogroman entuzijazam generacije 2016./2017., podrška profesora i ravnateljice Kozarić odveo je Pjevački zbor starijeg uzrasta na **60. državno natjecanje zborova u Varaždinu** gdje je osvojio Srebrnu plaketu i visoko 5. mjesto. Uspjesi su se samo nizali: generacija Diamonds 2017./2018. osvojila je zlato i 1. mjesto na **Festivalu glazbenog stvaralaštva**; generacija Adiemus 2018./2019. osvojila je zlato i 2. mjesto na **62. državnom natjecanju zborova u Varaždinu** i te iste godine nagradu "Profesor Baltazar" kojom se priznanjem i novčanim iznosom za izvrsnost nagrađuju učenici Grada Zagreba koji su na državnim natjecanjima osvojili prvo, drugo ili treće mjesto. Osim ponosa i ispunjenog srca, generacije pjevača osvajaju raznovrsna glazbala za sve učenike promičući razvoj pojedinca, škole, lokalne zajednice te šireći kulturno naslijeđe.

Ana Janković

Fotoklub

Svaka fotografija priča svoju priču... Naša je tek na samom početku i vjerujemo da ćemo ih ispričati mnogo. Zaljubljenici pogleda kroz objektiv okupili su se ove školske godine i osnovali naš prvi školski fotoklub. Zajedno s našom voditeljicom, učiteljicom **Sanelom Lacić**, mijenjamo kut gledanja i širimo pogled, upoznajemo svoj fokus, igru svjetlosti i sjene, stavljamo svoj prst na trenutak za sjećanje. Nisu to samo zapisi sa školskih događanja. Mi učimo vidjeti, ne samo gledati kroz objektiv i predstavljamo našu školu u novome svjetlu. Jednom je Ansel Adams rekao da u svakoj fotografiji postoje dvije osobe, fotograf i gledatelj. U našem fotoklubu je trinaest fotografa i mnogo više od jednog gledatelja. Mi smo učenici **6. c** i nadamo se da ćemo zauvijek ostati zapamćeni kao pravi fotografi i prvi članovi školskog kluba za pamćenje:

Ema Cvetić
Petar Đaković
Niko Galić
Aleksandar Jakovljević
Luka Kos
Karlo Lukić
Nika Matić

Marko Mišćević
Grgur Petrovčić
Leda Popović
Lukas Ružić
Lea Studak
Antea Ugarković

Sanja Brajević

NAŠA ŠKOLA HUMANITARNO LICE IMA

Naša škola ima dugu tradiciju sudjelovanja u humanitarnim aktivnostima zahvaljujući interesu i potpori naših učenika, roditelja, učitelja i svih djelatnika. Cilj je humanitarnog rada odgojiti učenike kako bi jednog dana postali empatični i odgovorni građani, a da što bolje učenicima približimo ono što ih učimo na nastavi, organiziramo i sudjelujemo u raznim humanitarnim akcijama.

Svake godine sudjelujemo u tradicionalnoj akciji Crvenog križa „Zagrepcani Zagrepčanima“ kojom se pomaže socijalno – ugroženim građanima grada Zagreba.

Sudjelujemo i u tradicionalnoj akciji hrvatskog Caritasa „Za 1000 radosti“ kojom se prikuplja pomoć za najsiriromašnije obitelji diljem Hrvatske. Kako bismo uljepšali božićne i uskrсне blagdane sa **župom sv. Obitelj** organiziramo akciju za župljane slabijeg materijalnog stanja.

S posebnim zadovoljstvom uključili smo se i u Unicef–ov projekt „Škola za Afriku“ kojom se osigurava izgradnja i obnova predškolskih i školskih ustanova u najugroženijim područjima Afrike.

Naša škola sudjeluju i u projektu pod nazivom „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“. Sakupljajući plastične čepove činimo dobro za okoliš, a ujedno i hvaljevrijedno humanitarno djelo.

Ove godine organizirali smo humanitarne akcije prikupljanja pomoći za potresom pogođena područja. Školska zadruga izradila je kreativne predmete za Uskrs i prigodnom prodajom pomogla zadrugi na pogođenom području.

U projektu **Međunarodni dan života** izrađivali smo prigodne poklone koje smo prodavali na štandu ispred župne crkve. Sva prikupljena sredstva namijenili smo za škole i učenike koji su stradali u potresu i na taj način pokazali solidarnost, humanost i snagu zajedništva.

Sudjelujući u humanitarnom radu rastemo u ljubavi, dobroti i humanosti.

I kao što nam Hvalospjev ljubavi kaže „... **kad bih sve ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, (...) bio bih - ništa**“, jer darujući ljubav i mi postajemo ljubavlju ispunjeni.

Marijana Dodik

KORABLJA - ARKA

Korablja - Arka je zajednica osoba sa i bez intelektualnih teškoća. Dio je međunarodne obitelji – mreže zajednica Arka koje postoje u više od 40 zemalja u svijetu, a koje su okupljene unutar krovne organizacije L'Arche International. Kao simbol, arka označava novi početak, novi život. Želja zajednice Arka je da bude mjesto gdje će svaka osoba,

b e z

obzira na sposobnosti, imati svoje mjesto i moći dati svoj doprinos u izgradnji čovječnijeg društva. Ladislav, koji je osoba s intelektualnim teškoćama, u Arci

je gotovo 10 godina. Tu je pronašao prijateljstvo, zajedništvo, poštovanje, osjećaj dostojanstva i, kako sâm kaže, „ljubav koja spaja”. Djelovanje zajednice kao i sâm slogan kampanje PODRŽI LJUBAV KOJA SPAJA privukli su me i potaknuli na ideju da i mi, djelatnici i učenici OŠ Rapska, postanemo Arkini prijatelji. U prosincu 2019. godine pokrenuta

je humanitarna akcija prikupljanja donacije kao malog priloga za kupnju materijala potrebnih za njihove radionice. Prošlo je više od godinu dana no naša suradnja i prijateljstvo nisu završili. Dana 30. travnja 2021. godine školu su posjetili Arkini članovi te je organizirana radionica za 3.b i 3.c razred. Zanimljivom i poučnom slikovnicom „Priča o Vedranu” naglasila se važnost prihvaćanja

različitosti u društvu te da smo svi mi posebni na svoj način. Članovi, Marko, Irena i Zlatko s voditeljicom gđom Slavenkom Milinović i volonterkom Mijom Majić upoznali su nas s aktivnostima koje provode u zajednici.

Ova radionica, prva u nizu onih koje planiramo organizirati, ukazala je na važnost tolerancije, prihvaćanja različitosti, međusobnog pomaganja i empatije kako bismo svi, i veliki i mali, izgradili bolje društvo u kojem živimo te ostvarili, kako je Ladislav rekao „ljubav koja spaja”.

Mirna Majić

IZ STRUČNE SLUŽBE OŠ RAPSKA

Zadnje dvije školske godine bile su nam drugačije i neuobičajene zbog nekoliko neočekivanih događaja koji su ih obilježile. Susreli smo se s potpuno novom i nepoznatom pandemijom koronavirusa, zbog koje smo provodili vrijeme u kući više nego ikad, a onda su nam naša sigurna četiri zida kuće zatresli snažni potresi. Nije nam bilo lako snalaziti se – bilo je potpuno novo, pomalo zastrašujuće i nismo znali kad će sve to završiti. Ovakvi izazovi, a često i neugodni događaji, osim što kod nas pobuđuju stres i nelagodu, pružaju nam priliku za pozitivne promjene. Počinjemo cijeniti stvari koje smo inače uzimali zdravo za gotovo kao što su odlazak u park, druženje s prijateljima, posjeti rodbini, odlazak u školu, kino ili kazalište. Bili smo primorani brzo se prilagoditi i naučiti se bolje koristiti modernim tehnologijama.

Pedagoginja škole **Lovorka Jurić Komljenović** i psihologinja **Margareta Kovač** primijetile su da u posljednje vrijeme učenike sve više brine hoće li stići sve naučiti i izvršiti sve svoje školske obaveze. Bilo im je teško provoditi vrijeme u školskim učionicama i koncentrirati se na gradivo. Priželjkivali su izaći na školsko igralište i družiti se s prijateljima iz drugih razreda.

Kako bi smanjili osjećaj uznemirenosti učenicima predlažemo:

Razgovarajte s nekim. Vjerojatno ćete primijetiti kako niste jedini koji se tako osjećaju.

Pokušajte slijediti raspored obaveza koji ste si zadali. Pitajte nas za pomoć u organizaciji.

Razdijelite zadatke na manje cjeline i nagradite se za odrađeni zadatak.

Budite fizički aktivni. To će vam pomoći kako biste se bolje osjećali.

Pomažite jedni drugima. To će i vama pomoći kako biste se osjećali korisno i ispunjeno.

Podijelite s odraslima kako se osjećate. Ponekad nerazumijevanje ostalih dovodi do toga da se ni jedna strana ne osjeća dobro.

Zajedno možemo lakše prebroditi izazovne i teške trenutke. Želimo vam puno sreće i uspjeha u radu i savladavanju školskih obaveza! Osim toga, nemojte zaboraviti raditi ono što volite i što vas opušta.

Vaše stručne suradnice,
pedagoginja **Lovorka Jurić Komljenović** i
psihologinja **Margareta Kovač**.

Zasadi stablo, ne budi panj!

Nаша je škola u utorak, 2. ožujka 2021., sudjelovala u kampanji Tjedan kolektivne sadnje stabala u Hrvatskoj 2021. sa sloganom „Zasadi stablo, ne budi panj!“. U školskom su dvorištu vrijedni zeleni prstići naših eko skupina, učenika 3. a, 6. a, 6. b i 7. b, pod vodstvom profesorice **Marije Rihtarić**, profesora **Gordana Jurkovića** i učiteljice **Marijane Marković** zasadili stabla jabuka, krušaka i višanja. Zahvaljujemo na pomoći učitelju Milenku Benešu, učenicima i profesoricama iz Srednje škole za cestovni promet te gospođi Ani Ruk Kalendar, koordinatrici za Grad Zagreb, koji su nam svojim radom pomogli u realizaciji ovoga projekta. Veselimo se slatkim plodovima našega rada!

Marija Rihtarić

Zeleni kutak u učionicama drugih razreda

Koliko su biljke važne za život na Zemlji svih živih bića, za osiguravanje njihovih optimalnih životnih uvjeta, za proizvodnju kisika te koliko mogu imati terapijski učinak na ljudski organizam, znaju to učenici 2. a razreda. Stoga su s razrednicom učiteljicom **Ivanom Božović** odlučili u svojoj učionici napraviti mali zeleni kutak i donijeti od kuće po jednu biljku u teglici. Biljke su smjestili na za njih predviđeno mjesto u razredu te dobili tjedna zaduženja - da ih zalijevaju, prate promjene na njima i sve to zapisuju u razredni dnevnik. Također su u razredu i posadili nekoliko sadnica te jednu biljku u sjemenu. Učionica 2. a ne samo da je tim činom postala zdravije nego veselije i oku ugodnije mjesto. Također i u produženom boravku 2. a i 2. c razreda, pod vodstvom učiteljice **Gordane Kovač Bluha**, učenici su napravili mali razredni vrt. Svaki učenik posadio je sjeme određene biljke, a cilj je bio promatrati biljku od samog klijanja i dočekati novo sjeme. Sjeme graška, graha, kukuruza, bundeve, bosiljaka i mačuhica učenici su posijali u prozirne posude kako bi promatrali što se sve događa ispod površine zemlje. Prilikom klijanja određene biljke zalijevali su djelomično ili ih uopće nisu zalijevali dok su druge biljke zalijevali zagađenom vodom i promatrali tijekom klijanja. Nakon što su se klice pretvorile u biljke, nastavili su promatrati utjecaj svjetla na njihov rast ukidajući im doticaj sa svjetlošću djelomično ili u potpunosti. Osim saznanja o navedenom, cilj je u konačnici bio zatvoriti krug "od sjemena do novog sjemena". Zeleni se kutak proširio i u druge dijelove škole, a učenicima najzanimljiviji je onaj na galeriji na prvome katu uz koji provode i najviše slobodnog vremena.

Ivana Božović i Gordana Kovač Bluha

OŠ Rapska dobila je meteorološku postaju

Svjetski meteorološki dan (23. ožujka) ove je godine u OŠ Rapska obilježen po prvi put. Učenici škole motrili su i zapisivali vrijeme cijelog tjedna, sve zahvaljujući **modernoj automatskoj meteorološkoj postaji koja je postavljena na krovu naše škole**, a čiji su podaci dostupni na internetu u realnom vremenu!

Automatska meteorološka postaja podatke šalje na internet svakih 5 minuta, a podaci se mogu pratiti na našoj školskoj internetskoj stranici te na meteorološkom servisu **Neverin.hr** koji je omogućio povezivanje meteorološke postaje na internet. Meteorološka stanica mjeri temperaturu zraka, relativnu vlažnost, tlak zraka, smjer i brzinu vjetrova, količinu kiše, UV indeks i solarno zračenje. Podaci s meteorološke postaje koristit će se u više nastavnih predmeta.

Postavljanjem meteorološke postaje i obilježavanjem Svjetskog meteorološkog dana, želja je bila zainteresirati učenike za meteorologiju, odnosno znanost te osvijestiti klimatske promjene. Osim toga, prikupljali smo meteorološke poslovice i pučke izreke o vremenu na hrvatskim narječjima, na informatički preračunavali mjerne jedinice u Pythonu, izrađivali proljetni kalendar na njemačkom jeziku, a poznati meteorolog **Zoran Vakula** dao je videointervju našoj školi.

Postavljanje meteorološke postaje te videointervju s meteorologom Zoranom Vakulom odradili su učenici Meteorološke skupine OŠ Rapska s voditeljem **Alenom Šterpinom**, nastavnikom fizike i informatike.

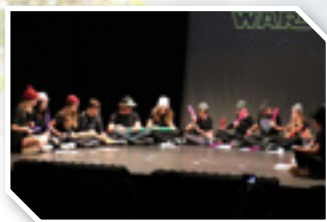
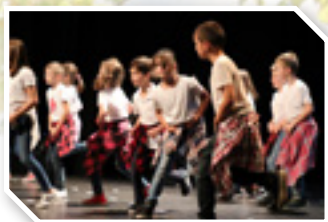
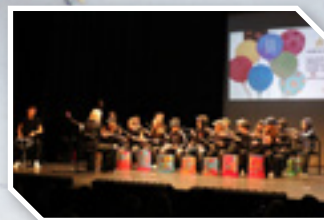
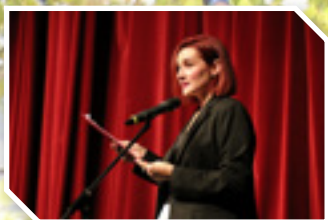

Alen Šterpin

Rođendani

U listopadu 2019. godine na poseban smo način obilježili 80. rođendan naše škole. Slavilo se punih tjedan dana, a svaki dan bio je posvećen određenoj temi. Tjedan je započeo svečanom priredbom u Satiričkom kazalištu Kerempuh, nakon čega su se održali Sportski dan, Eko dan, Znanstveno-tehnološki dan i, na koncu, Dan otvorenih vrata. Uspomene na taj dan sačuvane su u fotografijama učiteljice **Sanele Lacić** i učenika, članova **Fotokluba OŠ Rapska**.

naše škole

Ove smo školske godine proslavili 82. rođendan naše škole. Učenici 4.b razreda sa svojom su učiteljicom **Oljom Nedić** tom prilikom izradili prigodne čestitke.

Petra Perković

Karla Ugarković

Dora Štepančić

Lukas Drilo

Wir sprechen Deutsch!

Unsere Freizeitaktivitäten

Montag	Dienstag	Mittwoch	Donnerstag	Freitag	Samstag	Sonntag
Wir lesen zusammen. 	Am Dienstag spielen wir Bandurten. 	Wir schreiben Hausaufgaben zusammen. 	Am Donnerstag wir male gern. 	Am Freitag wir frei	Wir schwimmen gern in Samstag. 	Wir Picknick gern in Sonntag.

Mihaela Ilić,
Katarina Katanec,
5.b

Montag	Dienstag	Mittwoch	Donnerstag	Freitag	Samstag	Sonntag
Frei!	Tanzen Tennis 	Gymnastik Gymnastik 	Tanzen Tennis 	Gymnastik Gymnastik 	Frei!	Frei!

Marta Štefančić,
Franka Grilec,
Sara Allaei, 5.b

Montag	Dienstag	Mittwoch	Donnerstag	Freitag	Samstag	Sonntag
Geschichte 	Englisch lesen 	Musik 	Volleyball spielen 	Mathe $4 + 6 = 10$ $6 \cdot 6 = 36$ $x = 5 \quad y = 6$ $x + y = 11$ $56 : 8 = 7$ $7 \cdot 8 = 56$	Tanzen 	frei

Sara Prgomet,
Helena Lovreković, 5.b

IN DEUTSCH LERNEN WIR ÜBER FUßBALL...

Fußball

Vom Fußball kann man viel lernen, wie z. B. Disziplin, Konzentration und Zusammenhalt. In Deutschland spielen 380 Kinder Fußball in einem Verein. Ich würde mich auch gern in einem Fußballverein anmelden und versuchen Fußball zu spielen.

Ich denke, dass Fußball der beliebteste Sport der Welt ist. Er ist auch ein wichtiger Teil der Kultur

eines Landes. Fast 40 Millionen Menschen spielen Fußball. In Kroatien gewannen die Fußballer 2018 eine Silbermedaille. Fußball ist in Kroatien sehr wichtig. Das ist der wichtigste Sport in meiner Heimat. Man kann sagen, wir Kroaten haben einen Volkssport und das ist Fußball.

In Deutschland sind die Fußballstadien größer und mehr Spieler spielen Fußball als in Kroatien.

Erika Sedić, 6. c

...UND MACHEN COMICS...

*Helena Lovreković,
Ema Karšaj, 5.b*

We speak English!

Literarno-likovni kutak

Božićno drvce

Bilo jednom jedno drvce. Imalo je zelene iglice i mirisalo je na smolu.

Jednog dana probudila ga je buka ljudi. Drvce je otvorilo oči i shvatilo da se nalazi na tržnici gdje ljudi odabiru svoja božićna drvca - velika, mirisna i zelena, a ono je bilo maleno, nisko i rijetkih grana. Čekalo je, čekalo i čekalo, ali nitko ga nije odabrao. Drvce je bilo veoma tužno i mislilo je kako ovog Božića neće uveseliti ni jednu obitelj i da mu djeca neće vješati kuglice po granama.

Odjednom, drvce je začulo kako jedan dječak govori svome tati: „Tata, tata, vidi ovaj mali bor! Malen je poput mene. Molim te, možemo li ga ponijeti kući?“ Otac je pristao. Putem kući drvce je čulo dječaka kako se žali tati da su ga u školi zezali da je nizak i zvali ga ružnim imenima. Tata je dječaku rekao da nije važno jesi li nizak ili visok, brz ili spor, važno je samo da si dobar i da imaš uvijek dobro srce.

Drvce se razveselilo što ga je uzela tako dobra obitelj i tog Božića bilo je najsajnije, najljepše i najsretnije božićno drvce.

Marta Matošević, 2. a

Ema Bukvić, 3.a

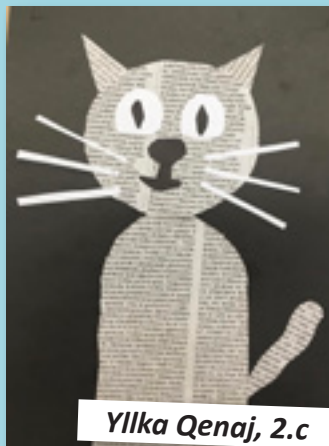
Laura Gović, 3.a

Moje prve četiri godine u školi

Bilo je to u rujnu 2017. godine. Krenula sam u prvi razred osnovne škole. Sjećam se da nas se trebalo razmjestiti u a, b i c razred. Mene su prozvali među zadnjima i osjećala sam strah. Osjećala sam strah zato što su sve moje prijateljice bile smještene u a razred, a ja sam mislila da ću završiti u b ili c razredu. No to se nije dogodilo i započela sam svoje školovanje u 1. a. razredu. Na prvi dan škole osjećala sam se odraslo i sretno, ali u isto vrijeme i malo tužno jer sam napustila vrtić. Prvi razred prošao je uz puno učenja, smijeha, veselja i sreće i završila sam ga s odlični uspjehom. Došlo je vrijeme da krenem u drugi razred. Iz drugog razreda se ne sjećam previše detalja, ali sjećam se da sam zamrzila. Zamrzila sam ga zato što u jednoj školskoj godini dobila šest četvorki. Dosta sam plakala zbog likovnog, samo je falilo da u depresiju upadnem, ali drugi razred je također prošao uz puno sreće, izleta, učenja, odličnih ocjena i plakanja zbog likovnog. Kad je počeo treći razred postala sam vrlo samostalna. U 10. mjesecu svi treći razredi otišli su na izlet na Sljeme. Meni je tamo bilo vrlo dosadno. Krajem trećeg razreda pojavio se koronavirus. Promijenio mi je život i to puno. No nema veze, to sam proživjela i dočekala kraj trećeg razreda koji sam također završila s odličnim uspjehom. Onda sam prešla u četvrti razred u kojem se i dalje nalazim. Ovaj je razred također zabavan i u njemu je ove godine bilo svega. Sada odbrojavam dane do kraja školske godine i čekam peti razred kojega me malo strah. Ove četiri godine bile su mi divno životno iskustvo i koliko goda sam plakala i radila scene oko škole, mislim da se to isplatilo.

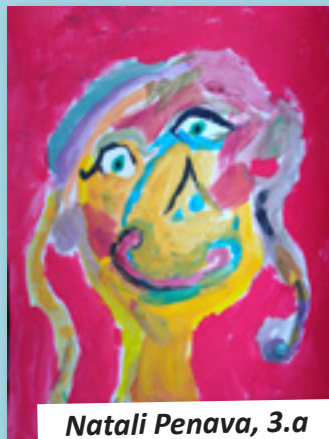
Ena Šmudla, 4. a

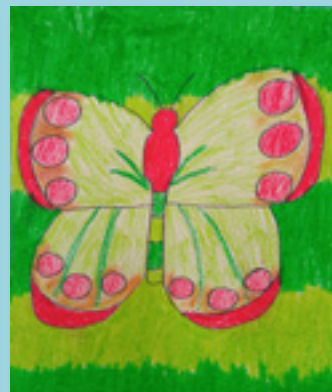
Yllka Qenaj, 2.c

Karmen Veršić, 2.a

Natali Penava, 3.a

Karla Stojasavljević, 3.c

Haiku

Poticaaj za stvaranje haiku, vrste kratke lirske pjesme japanskoga podrijetla koju izvorno čine tri stiha po 5, 7, 5 slogova, učenicima 6. c bile su divne fotografije iz naše čitanke Šestica. Poštovali su glavno obilježje haiku poezije te prenijeli na papir trenutačni doživljaj bez razmišljanja.

Rasprši se sav,
na sve strane svijeta.
Baš je čudesan.

Lea Studak

Kapljica kiše
na zelenom listu spava.
Budi se dan.

Antea Ugarković

Kapljica kiše
Pala je na stabalce,
Svo se smočilo.

Erika Sedić

Smeđa ptičica
na zamrznutoj grani
mirno sjedi.

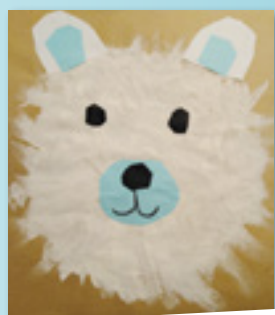
Franka Petrović

Zima dolazi,
bolje da se pripremim.
Brzo moram kući!

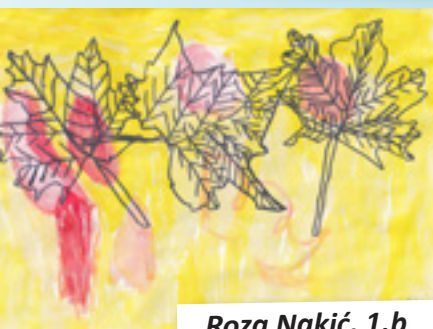
Josip Kovačić

Mia Štimac, 3.b

Toni Pačelat, 2.a

Roza Nakić, 1.b

Karlo Kiseljaj, 3.c

Marija Jurina, 4.a

Kata Pranjic, 3.c

Lana Matavulj, 2.b

Tia Pelko, 1.b

Hussein Mahmoud, 2.a

Crtice iz jednog koronadnevnik

PRVI TJEDAN
NEDOSTAJE MI UČITELJICA I
PRIJATELJI.
VIŠE VOLIM UČITI U ŠKOLI.
DOMA UČIM S DJEDOM.
ON JAKO UJEPO CRTA PA MI
POMOGNE.
SVIDJELO MI SE RADITI NA
TABLETU.

DRUGI TJEDAN
ŠKOLA NA HRTU TRAJE
SAT VREMENA.
RADILI SMO CVIJET OD
SALVETA.
IMAMO TRI PUTA TJELESNI
PONAVLJAMO ŠTO SMO UČILI
U ŠKOLI.

ŠESTI TJEDAN
ONI TJEDAN OBIJEŽILA SU 3
DOSADAJA: TATIN RODENDAN, DAN PLANETA
ZEMLJE I MOJE ROLANE.
ZA DAN PLANETA ZEMLJE RADILA
SAM STRIP.
ZA TATIN RODENDAN MAJKA JE
RADILA TORTU I KOLAČ.

DEMI TJEDAN
U PONEDELUK SAM PRESPIJALA
KOD PRIJATELJICE NNE.
MAMA IMA 10 GODINA I IDE U 4.
RAZRED.
U UTORAK I SRIJEDU SAM SE
VIDJELA S UČITELJICOM ANOM
PREKO MOBITELA.
MAJKA SAM TESTOVE IZ
MATEMATIKE I IZ HRVATSKOG

OSMI TJEDAN
NAKON SEDAM TJEDANA BILA
SAM NAPOKON U ZAGREBU
DRIŽILA SAM SE SA SVOM
PRIJATELJICAMA.
JAKO SU MI NEDOSTAJALE,
I BAŠ SMO BILE SRETNE.
ZA VIKEND SAM SE VRATILA
BAKI.

DESETI TJEDAN
POMAGALA SAM BAKI U VRTU
TRAŽITI PUŽEVE.
POKUPILI SMO PUNO PUŽEVA
KAKO NE BI POJELI SALATU.
KAD SAM SE VRATILA U ZAGREB
DOBILA SAM BICIKL.
ZBOGOM DNEVNIČE, U
PONEDELUK KREĆEM U ŠKOLU.

Marta Šola, 2.a
pisano tijekom šk.
god. 2019./2020.

Pjesma o proljeću

Proljeće nam dolazi,
cvijeće se budi,
miris se širi,
često u goste dođu i leptiri.

Pčele oprašuju,
rade fini med,
on je fin i ljekovit,
kao najbolji sladoled.

Proljeće je puno čari i čudesnih stvari!

Maja Pech, 2. c

Čitaj mi

Čitaj mi, mama, priču prije sna,
čitaj mi tata da lakše zaspim ja,
a ja ću vas zagrliti...

Čitaj mi mama, čitaj mi tata!

Magdalena Hruškar, 2. c

Sara Bešlić, 2. b

Nina Miščević, 2. c

Gabrijela Babić, 2. b

Četiri svijeće

Bilo je vrijeme adventa. Četiri svijeće su stajale na prozoru. Svaka je bila druge boje. Upita prva svijeća drugu svijeću: "Sviđa li ti se tvoja boja?" "Da", odgovori druga svijeća. "Sviđa mi se zato što je ljepša od tvoje". I tako druga svijeća povrijedi prvu. Upita, zatim, treća svijeća drugu svijeću: "Sviđa li ti se tvoja boja?" "Da", odgovori druga svijeća. "Sviđa mi se zato što je ljepša od tvoje". I tako druga svijeća povrijedi i treću svijeću.

Na kraju upita i četvrta svijeća drugu: "Sviđa li ti se tvoja boja?" "Da. Već znaš da se meni sviđa samo moja boja". Tako su prolazili dani, a tri svijeće se nisu više družile s oholom drugom svijećom. Druga svijeća izgubila je sve prijatelje. Na Badnje jutro druga je svijeća vidjela što je napravila pa se ispričala ostalim svijećama. Kada je došla do njih rekla je: "Oprostite mi. Bila sam ohola prema vama i ružna sam se ponijela".

Tri svijeće su joj oprostile ružno ponašanje. Zajedno su proslavile Božić, a druga ohola svijeća više nikad nije bila ohola.

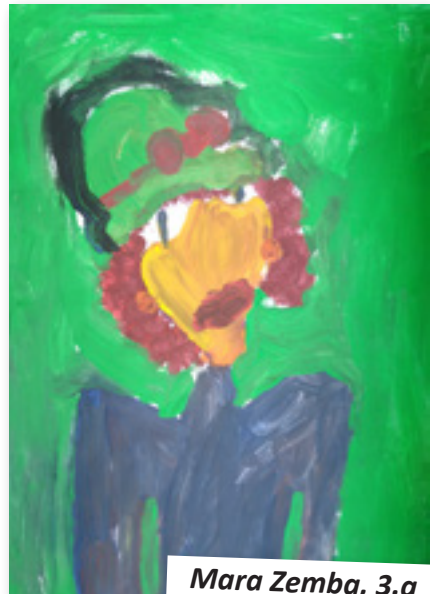
Dora Dikanić, 2. a

Anastasia Božić, 4.a

Tena Ograjšak, 3.c

Mara Zemba, 3.a

Hod s Bogom kroz obitelj i školu*

Sve je krenulo još od mogega rođenja. Oduvijek me roditelji uče da vjerujem u Boga. Nisam ih slušala, no kad sam pošla u prvi razred osnovne škole, nešto se promijenilo.

Na satu vjeronauka upoznala sam ženu koja je u potpunosti preokrenula moj život nabolje. Bila je to časna Lucijana Bobaš. Uvijek sam je voljela. Svemu nas je podučavala kroz igru pa tako i vjeri u jednog jedinog Boga Jahvu. Na početku mi to i nije baš puno značilo te sam mislila da je to legenda koja uopće nije istinita. Nisam razumjela zašto su me roditelji uopće upisali na tako dosadan predmet. Slušala sam puno priča o anđelima, Majci Božjoj i Isusu i svaki put nestrpljivo dočekivala kraj školskog sata. Bila sam sretno dijete, no nisam se osjećala ispunjeno kao danas. Nikad mi u životu nije ništa nedostajalo, ali sam se ipak osjećala praznovjerno sve dok nisam počela čitati Bibliju za djecu. Tada sam shvatila da ljudi koji su živjeli u vremenu prije Kristova rođenja nisu ništa mogli samostalno učiniti bez Božje pomoći kao ni mi u 21. stoljeću. Svaku novu priču o Mojsiju, Abrahamu, Jakovu, Izaku i drugim junacima od kojih je započelo kršćanstvo nestrpljivo sam dočekivala. Kroz neko vrijeme, osjećala sam da svaki puta kada bih učinila neki propust, čula bih nekoga u svojoj glavi kako mi govori da toj istoj osobi kada opet bude u nevolji pomognem dvostruko. Mnogi su mi govorili da ih zafrkavam

i varam, ali se nisam obazirala na takve ljude. Nešto mi je govorilo da krenem dalje. Prošle su dvije godine i vjeroučiteljica Lucijana Bobaš otišla je u mirovinu. U našu školu došla je vesela časna Radmila Ilinović koja mi i danas predaje vjeronauk. Prijavljuje nas na različite natječeaje kao što je i ovaj. Gledamo različite prezentacije i filmove tijekom nastave kako bismo si mogli bolje predložili život proroka prije mnogo tisuća godina. Ali stvaramo na temelju toga i svoj svijet. U zadnje vrijeme puno se češće molim Bogu i odlazim na svete mise. Pročitala sam cijelu Bibliju za mlade i razmišljam što bih mogla sljedeće. Evo, već sam peti razred! Samo zahvaljujući svojoj vjeri, zdravo sam dijete koje živi u obitelji koja me beskrajno voli!

Ovom kratkom pričom htjela sam potaknuti sve ljude na svijetu da ni u najtežim situacijama u svom životu ne gube povjerenje u Boga. Važno je svake nedjelje objedovati u krugu svoje najuže obitelji te se barem jedan dan u tjednu odmoriti. Ovaj sastavak završavam rečenicom: „Bog je moj Gospodar!“

Erika Sedić, 6.c
tijekom šk. god. 2019./2020.

*Osvojeno drugo mjesto u kategoriji prozni duhovni tekst (duhovne priče) na natječaju dječjeg duhovnog stvaralaštva **Zelena grančica**.

Vjetar

Jednog dana vjetar je došao
i boriti se počao.
On puhao je snažno,
svima je bilo skloniti se važno.

Taj vjetar je puhao jako
i nije s njim bilo lako.
Prva zraka sunca je došla,
a borba s vjetrom prošla.
Od danas kad god me sunce grije
moje lice se smije.

Leonora Pauk, 3.c

Jutros sam se probudila kao palačinka

Jutros sam se probudila i imala neki čudan osjećaj. Sve mi je nekako bilo tijesno.

Otišla sam u kuhinju nešto pojesti, kad su me odjednom svi htjeli namazati sa pekmezom, čokoladom i marmeladom.

Istrčala sam iz kuće. Bila sam jako zbunjena. Otkotrljala sam se do bake no i ona je držala pekmez u ruci i išla prema meni. Polako me je već bilo strah. Otrčala sam u podrum i skrivala se iza teglice krastavaca. Pogledala sam se u staklenku i shvatila da sam PALAČINKA. Odjednom mi je bilo jasno zašto su me svi htjeli pojesti. Oduvijek sam se željela svidjeti svima, ali ovo je bilo ipak malo opasno. Dugo sam razmišljala kako da se vratim, a da ne budem tako slatka i ukusna. Gledala sam oko sebe kad mi je sinula ideja: „Znam! Omotat ću se oko brokule, sigurna sam da nju nitko ne voli!“

Krenula sam kući i shvatila da je moj plan uspio. Svi su odjednom bježali od mene i nisu me htjeli ni pogledati. Legla sam na tanjur i sigurna dočekala jutro. Kad sam se probudila otrčala sam u kupaonicu i znatiželjno se pogledala u ogledalo. Vidjela sam da sam opet normalna djevojčica. Vesela i sretna otišla sam u kuhinju na doručak. Zbunjeno sam pogledala na stol i vidjela palačinku omotanu o brokulu. Znatiželjno sam je gricnula i odjednom začula glas: „Auuu, Bruna, što ti je? Pa to sam ja, tvoja sestra!“ Ništa mi više nije bilo jasno. „Je l' to opet neki san?“ zapitala sam se. Okrenula sam se i izišla iz kuhinje kao da me se to ne tiče i uživala u sunčanom danu.

Bruna Mandić, 3.b

*Osvojeno četvrto mjesto na literarnom natječaju Knjiga mi je mrak!

Fotografija: Polina Tankilevitch, Pexels

Sunce je sjalo kroz prozor u mojoj sobi. Divno, rekla sam sama sebi, danas ću se zabavljati vozeći bicikl s tatom i bratom Davidom. Samo trebam izvući ruke ispod deke i mogu u akciju.

Pa čekaj, gdje su mi ruke?! Možda trebam prvo izvući noge. A gdje su mi noge?! Ako nemam ruke ni noge, što sam ja? Njam, što ovo fino miriši po čokoladi? Možda mama za doručak pravi palačinke. Stani malo, ako ja nemam ni ruke ni noge, možda sam ja palačinka! Pozvat ću mamu. Ne, mama će me sigurno htjeti pojesti. Moj brat će me isto htjeti pojesti. A da pitam tatu? On nije toliko lud za palačinkama s čokoladom. Ne, to ipak nije dobra ideja, mogao bi me baciti u smeće. Možda je ovo samo san. Trebam ponovno zaspati. Tako je i bilo.

Ponovno sam se probudila i sad će sigurno sve biti dobro! Idem se ustati. Jao! Zašto ne mogu hodati?

Tresnula sam na pod koliko sam duga i široka. Baš sam smotana. Možda zato jer sam i dalje palačinka. Znam! Namazat ću se uljem i medom. Tad me nitko neće htjeti pojesti. Iako mi ideja nije baš dobra, vjerojatno će me baciti u smeće, a to ne želim. Probat ću se skotrljati u dnevni boravak pa ćemo vidjeti što će drugi učiniti.

I tako se ja otkotrljam u dnevni boravak, ali tamo nema nikoga. Otkotrljam se u drugu sobu, ali ni tamo nema nikoga. Odem na balkon. Tamo ponovno nema nikoga. Zar sam ja palačinka? Pale sam na svijetu? Idem skočiti s balkona, možda naiđem na nekoga na ulici. Pljas! Evo me na pločniku. Jupiii! Vidim nekoga u daljini, trči prema meni, možda će mi pomoći. Kad se približio shvatim da je to veliki smrdljivi, slinavi pas, koji me želi pojesti.

Možda se trebam prepustiti sudbini. Čvrsto zatvorim oči i odjednom se stvorim u svom krevetu živa i zdrava. Kako je dobro što je u dječjoj mašti sve moguće!

Gabrijela Erceg, 3.b

Sofija Smolić, 2.a

Sara Prgomet, 5.b

Maša Karoglan, 2.b

Snjegović u Zagrebu

Dok je snjegović šetao u svom bijelom kaputu, netko ga je s grudom pogodio po putu.

Djeca su se igrala i sve svoje grude skrivala.

Netko je snjegovića pogodio i kapu mu s glave srušio.

I tako je snjegović bez svoje kape ostao i nikada ju više nije vidio.

Tia Antičić, 4. a

Moj prijatelj

Moj prijatelj se zove Josip. Josip je visok i odlično razvijen. Kosa mu je smeđe boje. Oči su mu krupne i vesele. Često se smije i kad smiješno nije. Josip se oblači sportski i trenira nogomet. To je moj prijatelj Jopa.

Ivan Kos, 2.c

Marieta Pauk, 4.a

Zimska priča

Jednom davno živio jedan lijepi zeleni bor na otoku Molatu. Tamo je živjela i obitelj s dvoje djece. Jednog jutra tata se probudio, uzeo sjekiru i odlučio posjeći najzeleniji bor na otoku. Kad je to borić čuo, rekao je: „Nemoj to raditi, molim te! Želim živjeti!“. Ako me posiječeš, na otoku neće biti dovoljno kisika!“ Sve to čula je djevojčica koja je stala ispred svoga tate te mu rekla: „Tata, nemoj posjeći bor. On je isto živo biće. Hajdemo ga okriti! Bit će najljepše drvce na otoku, a poslužiti će nam i za sljedeću godinu.“ Tata se složio s kćeri, a bor je živio veselo i zdravo još dugo godina.

Klara Krajnović, 2. a

Tena Lalić, 2.a

Moje sjećanje na osnovnu školu

Na početku školovanja mislila sam da će osnovna škola trajati cijelu vječnost, no gledajući sada s pamćenjem zlatne ribice, ne sjećam se puno detalja te mi se sve čini kao da je prošlo poprilično brzo.

Prvi i drugi razred jednostavno su proletjeli te su mi bili najzabavniji dio osnovne škole. Puno igre, malo učenja, ne razumiješ baš kako funkcionira ocjenjivanje i prosjeci ocjena... Treći i četvrti razred bili su slični, mrvicu teži. Najteže je što smo si morali sami organizirati vrijeme za učenje i pisanje zadaće. Osjećala sam se pomalo usamljeno provodeći tolike sate učeći kod kuće. No na to sam se navikla, s vremenom i zavo-ljela. Polako je došao i peti razred, za mene najteža godina. Mislila sam da ne može gore (može, može, dođite u prvi srednje). Sve mi se činilo puno teže, velika količina gradiva, puno sati u školi, veliki broj profesora... U svemu su nam pomogle naše raske kako bi nam bilo što lakše te kako bismo se osjećali što ugodnije. Imali smo sreće imati takve raske koje su, uz nekoliko drugih profesora, pomogle da s lakoćom usvojimo znanje potrebno za nastavak školovanja. Višednevni izleti s raskama bili su nezaboravni u svakom smislu. Priuštili smo i njima i nama puno neprospavanih noći, no uz sav taj umor mislim da su nam ostala neka lijepa zajednička sjećanja. Jedan događaj sam posebno zapamtila. Zaintere-

sirala sam se za astronomiju još u prvom razredu, išla sam na satove astronomije u nižim razredima koja je organizirala naša razredna učiteljica. Na početku petog razreda prijateljica iz razreda i ja zamolile smo učiteljicu da odemo na natjecanje te smo nekim slučajem bez puno učenja došle do državnog natjecanja. Za mene je to bilo jedno predivno iskustvo jer sam upoznala puno djece s kojima sam dijelila slične interese. Iako je državno natjecanje bilo u Kutini, u kojoj nema puno znamenitosti, ta tri dana ostala su mi u posebnom sjećanju.

Sada, u srednjoj školi, nedostaju mi dobro poznati školski hodnici i profesori s kojima sam provela prvih osam godina školovanja. Put do škole je puno duži i predavanja traju dulje. S druge strane, upoznala sam učenike koji imaju slične interese kao ja, povezaniji smo, a gradivo je puno zanimljivije. Profesori u srednjoj školi su nešto više službeni i formalni, kao da nas već pripremaju za buduće zaposlenje. Nema više one brige i nježnosti koju su pokazivale raske i neki profesori. Professore u srednjoj školi zanima isključivo naš angažman i znanje koje možemo pokazati. Ima to i svojih prednosti jer nas pripremaju za ozbiljnije školovanje, ali mi i dalje nedostaje ta gotovo obiteljska toplina koju sam dobivala od svojih profesora u osnovnoj školi.

Ema Topalović
(8. a, šk. god. 2019./2020.)

Dan BezVeze

Projekt **Dan BezVeze** osmišljen je i uspješno proveden prvi put 2017. godine u **OŠ Rapska** u Zagrebu. U **OŠ Jure Kaštelana** u Zagrebu isti je projekt uspješno ostvaren 2019. god. Svake se godine projektu priključuje sve više škola diljem Hrvatske. Cilj projekta je osvijestiti svakodnevnu preopterećenost uporabe tehnologija. Projekt se u školama provodi tako da su određenoga dana svi učenici i učitelji ugasili svoje mobilne telefone, računala, tablete, televizore, igraće konzole...

Kako bismo izbjegli negativne emocije zbog ovisnosti o modernim tehnologijama, koje su promijenile naše živote i društvene odnose, toga su dana u školi bile organizirane igre koje su poticale zajedništvo i druženje. Prestali smo na jedan dan zloupotrebljavati tehnologiju i upozorili na nužnost umjerene primjene.

U vrijeme pandemije Covid-19 sve naše aktivnosti premještene su u online svijet. Naučili smo online učiti, kupovati, raditi, zabavljati se, pratili kazališne predstave i koncerte, komunicirali uz pomoć Zooma, Teamsa, Skypa.... Više nego ikad potreban nam je **Dan BezVeze** i tehnološka detoksikacija. Zbog Covid pandemije i epidemioloških mjera osmislili smo **Dan BezVeze** koji bi se

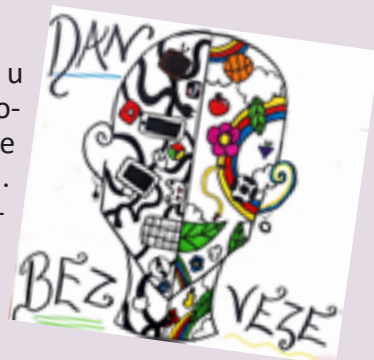
16. lipnja 2021. održao u OŠ Rapska, a u poslijepodnevnom satima kod kuće s roditeljima i skrbnicima. Nastavnici će izvoditi redovne sate po rasporedu, ali na drugačiji, **Dan BezVeze** način. Važno je učenicima napomenuti da se sve aktivnosti mogu provoditi i bez tehnologija. Osim toga zbog posebnih ovogodišnjih uvjeta ostale škole partneri će tijekom zadnjeg tjedna moći u svom aranžmanu organizirati aktivnosti povodom **Dana BezVeze**.

Novost su aktivnosti za roditelje koje će razrednici ponuditi da ih provedu s djecom u poslijepodnevnom satima i provedu kvalitetno vrijeme zajedno. Važno je da aktivnosti ne uključuju moderne tehnologije.

Više o projektu na:

<http://danbezveze.weebly.com/> ili na **Facebook** i **Instagram** stranicama projekta.

Mirena Maljković, autorica projekta

Večer matematike

Večer matematike je događanje koje Hrvatsko matematičko društvo tradicionalno organizira prvog četvrtka u prosincu još od 2013. godine. Zamišljeno je poput sajma interaktivnih radionica u kojima sudjeluju učenici i roditelji. Broj vrtića i škola sudionica svake je godine sve veći, a 2019. i 2020. godine pridružila im se i naša škola.

Na razini škole, Večer matematike prvi je put održana 12. prosinca 2019. godine. U učionicama na prvom i drugom katu nalazili su se radni centri za učenike od 1. do 8. razreda. Zemlja bombona, Geometrijski bingo, Do blaga, Šašavi razlomci i Pravokutne potencije samo su neki od naziva iza kojih su se skrivale zanimljive aktivnosti u kojima je, marljivo sakupljajući žigove u matematičkim putovnicama, uživalo više od 250 sudionika (učenika i njihovih roditelja).

Nažalost, pandemija koronavirusa onemogućila nas je u nastojanju da ponovimo uspjeh prve Večeri matematike. No mi učitelji poznati smo po

upornosti i ne odustajemo olako od svojih planova. Stoga smo se prilagodili novonastalim uvjetima i tijekom prosinca 2020.

godine u razrednim odjelima pripremili i proveli aktivnosti Večeri matematike. Iako je izostalo sudjelovanje roditelja, učenici su iznova uživali otkrivajući zabavnu stranu matematike igrajući različite matematičke i logičke igre. Unatoč preprekama, može se reći da je Večer matematike u našoj školi postala tradicijom te se nadamo da ćemo prvog četvrtka u prosincu 2021. godine ponovno uživati u obilasku radnih centara i veselom žamoru na školskim hodnicima.

Olja Nedić

Međunarodni dan plesa

Međunarodni dan plesa obilježili smo 29. travnja 2021. Toga smo dana nakratko prekinuli uobičajene školske obaveze kako bismo se opustili i zabavili uz plesne točke naših gostiju. Na vanjskoj pozornici postavljenoj samo za tu priliku (veliko hvala našem domaru i asistentima u nastavi) nastupili su plesači plesne skupine **Atomic Dance Factory** te učenice **Škole suvremenog plesa Ane Maletić**. Bilo je to jedno veselo iskustvo za koje se nadamo da će se u budućnosti još koji put ponoviti.

Maja Medak

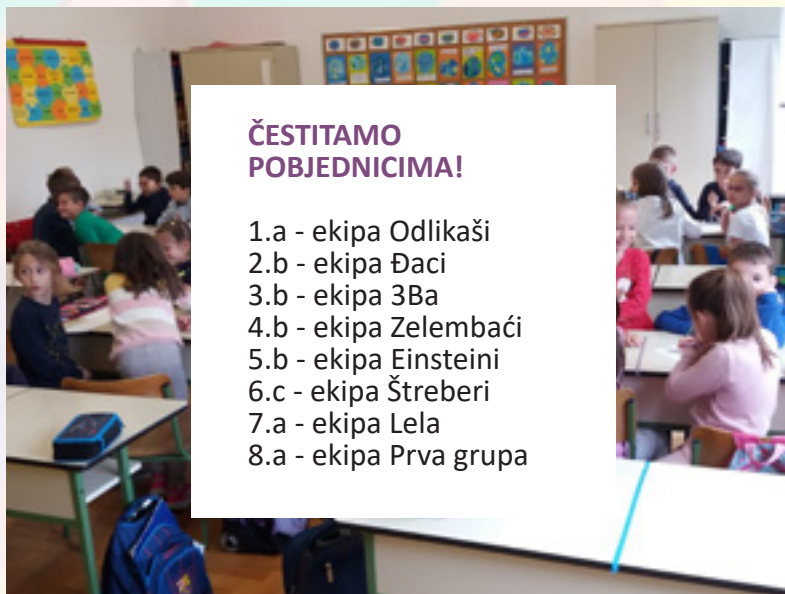
Dan škole

Dana 14. 5. 2021. obilježili smo Dan škole. Tom smo prigodom u našoj školi održali kviz za sve učenike pod nazivom „**Tko želi biti odlikaš?**“. Kviz se sastojao od četiri kategorije:

- Opća kultura,
- Povijest i geografija,
- Prirodne znanosti,
- Rapska Megamix

Učenici su postigli uspješne rezultate te pokazali zavidno znanje, dok su pobjedničkim ekipama uručene prigodne nagrade. Svim učenicima zahvaljujemo na sudjelovanju i čestitamo na postignutim rezultatima.

Ivan Tomašević

ČESTITAMO POBJEDNICIMA!

- 1.a - ekipa Odlikaši
- 2.b - ekipa Đaci
- 3.b - ekipa 3Ba
- 4.b - ekipa Zelembači
- 5.b - ekipa Einsteini
- 6.c - ekipa Štreberi
- 7.a - ekipa Lela
- 8.a - ekipa Prva grupa

NATJECANJA

Vjeronaučno natjecanje

Na prvom natječaju dječjeg duhovnog stvaralaštva **Zelena grančica** održanom 7. travnja 2020. godine u kategoriji duhovne pjesme (učenici od 1. do 4. razreda) treće mjesto osvojila je **Korina Boršo** s pjesmom *Moj Bog* (mentorica **Marijana Dodik**). U kategoriji duhovne pjesme (učenici od 5. do 8. razreda) prvo mjesto osvojila je **Gabrijela Franjković** s pjesmom *Moj Bog* (mentorica **s. Radmila Ilinović**). U kategoriji prozni duhovni tekst (duhovne priče) **Erika Sedić** osvojila je drugo mjesto s temom *Hod s Bogom kroz obitelj i školu*, a 3. mjesto pripalo je našoj bivšoj osmašici **Katarini Aždajić** s temom *Moj Bog* (mentorica **s. Radmila Ilinović**).

Nagrađene radove pročitajte na sljedećoj stranici, a rad **Erike Sedić** na 23. stranici.

Natjecanje iz hrvatskoga jezika

Na Županijskom natjecanju u poznavanju hrvatskoga jezika za 7. razrede sudjelovale su **Ani Gnad** i **Mia Ljubić** iz 7.b razreda. Mentorica je bila **Karla Radić**.

Natjecanja iz kemije i biologije

Na Županijskom natjecanju iz kemije sudjelovale su **Katarina Baković** i **Iva Juras** iz 8.a razreda.

Na Županijskom natjecanju iz biologije sudjelovale su **Katarina Baković** i **Iva Juras** iz 8.a.

Za oba natjecanja mentorica učenicama bila je **Zrinka Knezović**.

Natjecanje iz povijesti

Na Školskom natjecanju iz povijesti među sedmim je razredima prvo mjesto osvojio **Vito Selak**, 7.b. U kategoriji osmih razreda **Dino Allaei**, 8.a, osvojio je prvo, a **Juran Popović**, 8.b, drugo mjesto. Mentor učenicima bio je profesor **Ivan Tomašević**.

Matematička natjecanja

Školsko natjecanje iz matematike

4. razred

1. mjesto – **Gabrijel Boršo**
2. mjesto – **Lukas Drilo**
3. mjesto – **Jakov Radan**

5. razred

1. mjesto – **Marko Mihić**,
2. mjesto – **Helena Lovreković**
3. mjesto – **Lukas Smolić**

6. razred

1. mjesto – **Niko Landeka**
2. mjesto – **Laura Paić**
3. mjesto – **Antonia Kajić**

7. razred

1. mjesto – **Vito Selak**
2. mjesto – **Ema Merslavić**
3. mjesto – **Matea Milat**

Navedeni učenici su potom sudjelovali na Školskom/općinskom natjecanju iz matematike, 22.2.2021.

Na Županijsko su natjecanje pozvani **Gabrijel Boršo** i **Niko Landeka**. Predpoziv za Državno natjecanje dobio je **Niko Landeka** čiji je rad nakon revizije dobio dva boda više, ali nažalost nakon toga nedostajao mu je jedan broj za službeni poziv. **Niko Landeka** sudjelovao je i na **Hrvatskoj matematičkoj olimpijadi za kadete**.

Natjecanje iz informatike

Na školskom Infokupu iz informatike sudjelovali su **Dino Allei** i **Dali Bosiočić** iz 8.a. Na županijsku razinu prošao je **Dino Allei** pod vodstvom mentorice **Mirene Maljković**.

Na Županijskom natjecanju iz informatike u kategoriji Algoritmi sudjelovali su učenici:

Jakov Sušac (5.a)

Rene Roksandić (5.a)

Helena Lovreković (5.b)

Niko Landeka (6.b)

pod vodstvom mentora **Alena Šterpina**.

Čestitamo!

Županijsko natjecanje iz likovne kulture

Tema: Hrvatska folklorna i tradicionalna baština
- Ornament
Likovna tehnika: kolagrafija

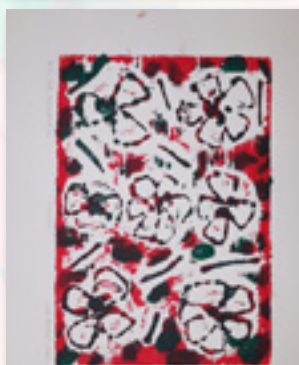
Čestitamo učenicima koji su prošli na natjecanju i čije radove možete vidjeti u nastavku te njihovoj mentorici **Mirni Ferenček**.

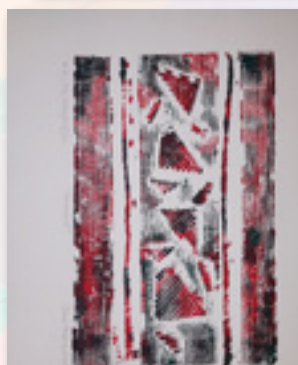
Klara Glavić, 8.a

Jakov Čerti, 8.a

Lea Bešlić, 8.b

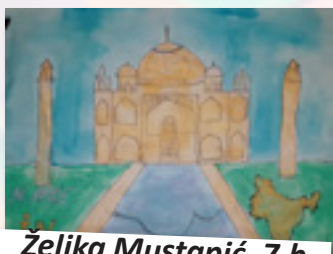
Ivan Puklin, 8.b

Likovni natječaj India@75

Natječaj je raspisala Indijska ambasada, a žiri je prepoznao kvalitetu triju radova naših učenika.

Luka Kos, 6.c

Željka Mustapić, 7.b

Emma Ogrič, 6.b

Moj Bog

Osjećam se nedostojnom pisati o Bogu. Znam da sam dio Njega, njegovo dijete, a on je moj nebeski Otac. On je utkan u našim srcima. U trenutku kada cijelo čovječanstvo krvari, kad se stvara nova povijest, pitam se tko je moj Bog? Osjećam li kad sam mu blizu, a kad daleko? Primjećujem li male i velike stvari koje čini moj Bog za mene i za druge? Krvari li kad i njegova djeca krvare? Boli li ga kad i nas boli? Da, jer to očevi i rade: osjećaju, trpe... Ali, donose i odluke. Jako ih boli kad i njihovu djecu boli, ali se jako raduju kad su njihova djeca radosna.

Možemo li imati povjerenja u trenutcima tragedije koja nas je zadesila? Može li snaga vjere opstati? Ima li u našim srcima mjesta za ljubav, sućut, zajedništvo? Možemo li u ovom trenutku pokazati da smo dostojni Kristove nauke? Sad nam je potrebno zajedništvo, sad je potrebno biti heroj... Sad je potrebno postaviti si pitanje jesam li potpuno predana?

Jesam li dovoljno snažna reći „Oče, budi volja tvoja“...

Katarina Aždajić, 8.a

Bog je moja ljubav što kao sunce sja
i kao nebo kojeg vidim ja.

Bog je moje sunce, moja sreća
i od njega ne postoji veća sreća.

Bog je samo jedan, jedini
i zanemari one koji se prave da su taj jedan.

Bog su oblaci što nebom plove,
male ptice što se u krug love.

Volim Boga kao sunce,
kao nebo i kao sve na svijetu.

Nema ničeg kao Bog,
volim ga jako kao svog.

Korina Boršo 2.b

Moj Bog, tvoj i moj,
vaš i naš.

U Bogu milina sva,
ima samo jednoga Sina.

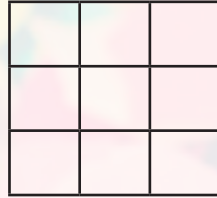
S desna on sjedi
i s neba nas gleda.

Molitva naša,
štit protiv cijeloga svijeta,
Marija majka, ljepša od cvijeta.

Gabrijela Franjković, 6.a

Zabavna stranica

Popuni magični kvadrat brojevima od 1 do 9 tako da je zbroj po retcima, stupcima i dijagonalama jednak.

Pas=P, mačka=M i zec=Z imaju sljedeće mase:

$$\begin{aligned} P + M &= 6 \text{ kg} \\ Z + P &= 15 \text{ kg} \\ M + Z &= 9 \text{ kg} \end{aligned}$$

Kolika je ukupna masa psa, mačke i zeca ($M + P + Z = ?$)?

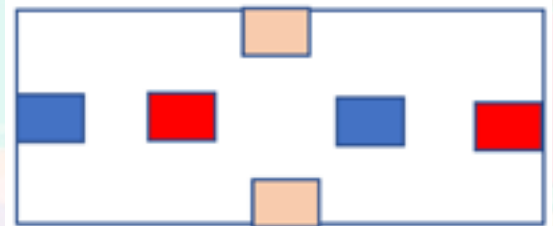
Premjesti jednu šibicu tako da jednakost bude točna.

VAŠ MENTALIST

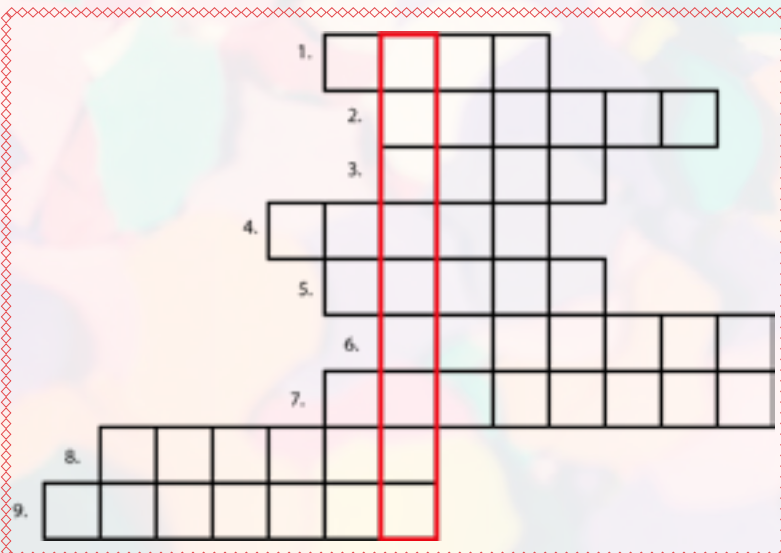
Zamisli broj do 20. Prijatelj ti da još toliko. Mentalist ti daje 12. Daj pola bratu. Vрати prijatelju njegovo. Zamislio si broj TSEŠ!

Pravokutnike iste boje spoji crtom unutar velikog pravokutnika, a da se te crte ne sijeku.

Zadatke odabrao profesor **Gordan Jurković**.

Križaljka

1. Velika površina zasađena stablima,
2. Bog ga je stvorio kao najljepše biće,
3. Služi za šivanje,
4. Gori i njome se možemo ugrijati,
5. Treći planet od Sunca,
6. Na njoj se ljuljaš,
7. Koristiš ga kad pada kiša,
8. Glumi u kazalištu,
9. Ime grada u Sloveniji (obrnuto: AKILTEM).

Autor: **Petar Peleš**, 4.a

Želim biti velika

